

Prof.univ.dr.ing. Vasile NĂSTĂSESCU
Senator de onoare al Academiei Forțelor Terestre
„Nicolae Bălcescu” din Sibiu

Mă adresez dumneavoastră cu ocazia unui eveniment remarcabil din evoluția instituției în care lucrați - împlinirea a 100 de ani de existență - a 100 de ani de îndeplinire cu succes a principalei misiuni primite chiar la înființare, aceea de a pregăti corpul ofițerilor din trupele terestre ale armatei române.

Sunt onorat de această posibilitate, sunt emoționat, sunt plin de amintiri legate de această faimoasă școală, sunt un martor al evoluției acesteia, de care sunt tare mândru.

De ce? Răspunsul iese ușor la iveală prin câteva repere istorice edificatoare, ale mele și ale instituției noastre.

Acum 57 de ani, în anul 1963 am intrat pe porțile acestei școli, numită atunci Școala Superioară de ofițeri activi „Nicolae Bălcescu” – plin de speranțe și gânduri frumoase pentru armata țării, venind ca absolvent al Liceului Militar „Ștefan cel Mare” din Câmpulung Moldovenesc. Am studiat și m-am instruit aici timp de patru ani, până în 1967 când am devenit ofițer cu gradul de locotenent.

Rezultatele de pe timpul școlarizării mi-au permis alegerea, la absolvire, a garnizoanei București, Regimentul 1 Mecanizat. Aici, numai după câteva luni, cariera mea a luat o altă traiectorie ca urmare a posibilității de a continua studiile pentru a contribui la dezvoltarea industriei de apărare a țării.

Așa se face că în perioada februarie 1968 – martie 1972 am urmat cursurile Academiei Militare, Facultatea de Mecanică, specializarea ingineri de Tc-Au, cu calitatea de ofițer elev. Cu o pregătire temeinică în formele de învățământ anterioare, cu multă muncă și voință proprie, am absolvit Academia Militară ca

șef de promoție al specializării Tc-Au și am optat pentru rămânerea ca asistent universitar în Catedra tehnică de Tc-Au.

Aceasta este poziția de pe care am evoluat în cariera militară și universitară, perioadă în care școala care mi-a dat primul grad de ofițer nu a fost și nu poate fi uitată, față de care mă simt recunoscător.

Am parcurs toate treptele carierei universitare, până la calitatea de profesor universitar dobândită și recunoscută de MECT în 1995, după o teză de doctorat de succes (1994) cu privire la calculul carcaselor blindate ale autovehiculelor militare.

În anul 1999 am dobândit și calitatea de conducător de doctorat, în domeniul Ingineriei mecanice. Până în prezent, am condus cu succes 16 ingineri, care au obținut titlul de Doctor.

Carierea militară, împletită cu cea universitară (didactică și de cercetare științifică) s-a desfășurat numai în Academia Militară, ulterior (după Decembrie 1989) Academia Tehnică Militară, până în luna august a anului 2001, când am trecut în rezervă cu gradul de colonel, de pe funcția de șef al Catedrei de Matematică, Fizică și Mecanică.

Activitatea didactică și științifică a continuat neîntrerupt și continuă și în zilele noastre. Am publicat 16 cărți, din care una are Premiul Academiei Române, alta este scrisă în Editura Academiei Române, am mai publicat peste 300 de articole cuprinse în reviste și proceeding-uri ale unor manifestări științifice de prestigiu, din țară și străinătate.

Din anul 2006 sunt membru titular al Academiei de Științe Tehnice din România, acum fiind vicepreședintele Secției de Științe tehnice a acesteia. Contactul meu cu lumea științifică din țară este descris și din cele peste 150 de participări ca referent oficial în comisii de doctorat, practic în toate centrele universitare.

Prin concurs, am mai ocupat funcția de Director al Direcției Programe universitare din MECT (2005-2007), ca apoi tot prin concurs, funcția de Consilier, Consilier șef de serviciu, la Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport a Camerei Deputaților (2007-2009).

De pe aceste funcții am văzut, am contribuit și am urmărit dezvoltarea tuturor instituțiilor de învățământ superior, civile și militare.

Vă asigur, cu toată sinceritatea, că Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu este cunoscută și apreciată de întregul sistem de învățământ superior din România și strălucește în sistemul instituțiilor de învățământ superior militar.

Dacă este așa și așa este, după părerea mea, este meritul comandanților care au condus și conduc această instituție, al colectivului de cadre didactice tot mai performant, al studenților care înțeleg și se implică activ în toate formele de învățământ și desigur al sprijinului și conducerii de profil din eșaloanele superioare și mă gândesc în acest sens, în primul rând la Statul Major al Forțelor Terestre.

În ultimii 20 de ani, prezența mea în Academia Forțelor Terestre din Sibiu a fost tot mai frecventă, concretizată în participări la activitățile științifice, la discuții cu cadrele de conducere, la sprijinul pentru îndeplinirea tuturor cerințelor de evaluare a calității învățământului de către ARACIS.

Ca om care am cunoscut Academia Forțelor Terestre din Sibiu pe toată devenirea sa istorică din 1963 până în prezent, de pe poziția de elev al acesteia, dar și de pe poziția calităților și experienței dobândite, vă spun că cei 100 de ani parcurși au mers și merg aiudoma unui proces de întinerire.

Academia Forțelor Terestre din Sibiu este mai frumoasă ca oricând, este mai prestigioasă ca oricând, este mai deschisă ca oricând relațiilor și schimburilor internaționale și este mai prezentă ca oricând în viața socială.

Condițiile de muncă, de instruire și de viață ale studenților s-au îmbunătățit continuu, fiind acum la nivelul instituțiilor similare din țările membre NATO.

În fața unor astfel de realități, am satisfacția să fiu contemporan cu dumneavoastră, iar la aniversarea celor 100 de ani ai Academia Forțelor Terestre din Sibiu să spun cu emoție, cu dragoste, cu mare respect și recunoștință, tuturor membrilor comunității academice,

LA MULȚI ANI !